

Udvalg stiller Ændringsforslag Nr. 4 til § 6. Det, der staar i Forvejen, er urimeligt, og nu ændres det, synes jeg, saa det næsten bliver mere urimeligt. Der staar i Lovforslaget, at naar kørende, ridende og cyklende færdes saaledes, at deres Veje vil skære hinanden, skal den, der har den anden paa sin højre Side, om fornødent svinge til højre eller standse, det vil sige, at Højre-Forkørselsretten gælder. Det er virkelig ganske galt. Hvad det vil sige, fremgaar ganske klart af, hvad der staar, men det vil ikke sige, at Højre-Forkørselsretten gælder. Hvis der havde staaet, at naar de mødes paa den Maade, skal Højre-Forkørselsretten gælde, kunde der følge en Definition af, hvad man forstaaer ved Forkørselsret, men man kan ikke sætte Definitionen først og Ordet bagefter, saaledes at Ordet skal definere Meningen. Det er ganske urimeligt, og det bliver ikke bedre ved, at der i Stedet for „det vil sige, at“ o. s. v. kommer til at staa: „hvilket altsaa vil sige“. Det er snarere en Forværring. Hvis det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) faar Ret i sin Formodning om eller hans Haab bliver opfyldt om, at der mellem anden og tredje Behandling sker en Ændring paa et andet Punkt, vil jeg henstille, at man ogsaa tager dette med og ser at faa et fornuftigt affattet tredje Stykke i § 6.

Martin Olsen: Jeg tillod mig i Tilslutning til en Bemærkning, som et Mindretal, hvortil jeg hører, har fremsat i Betænkningen, at henstille til den højtærede Justitsminister, at han ved Godkendelsen af visse Systemer for Katteøjne, for saa vidt nu denne Bestemmelse vedtages, vil paase, at Fabrikanterne ikke skruer Priserne for højt op, men vil betinge sig, at de ikke udnytter den Omstændighed, at de bliver foretrukket for andre. Jeg henstillede, at han vilde have Indseende med, hvad disse Katteøjne maa koste, og forlange sig forelagt de fornødne Regnskaber og Bøger, saaledes at han kan forvise sig om, hvad de maa koste, naar Fabrikanten skal have en rimelig Avance paa Produktionen og Handelen med Katteøjne.

Mægaard: Det er de Bestemmelser, som omhandles i Ændringsforslag Nr. 5 og i Lovforslagets § 18, der baade i Udvalget og ved Forhandlingen her i Dag har givet Anledning til de fleste Udtalelser. Begge disse Bestemmelser beskæftiger sig med Lygtetvang, dels for Cyklernes Vedkommende, idet der bag paa Cyklerne skulde

anbringes enten en Lygte eller et Refleksglas, dels for Hestekøretøjernes Vedkommende, idet disse i højere Grad end nu skulde faa Pligt til at føre Lygter. Vi har fra vor Side haft den Opfattelse, at det selvfølgelig er rigtigt, at alle Befordringsmidler har Ret til at færdes paa vore Veje, og vi er fuldkommen enige med det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) i, at vi ogsaa skal tage Hensyn til det nye, til Automobiltrafikken; det mener vi ogsaa at have gjort. Men vi vil paa den anden Side gerne have den Opfattelse slaaet fast, at vi vel skal tage Hensyn til alle Færdselsarter, men det maa ikke give sig praktisk Udslag paa den Maade, at de Bekostninger, dette afføder, væsentlig bliver paalignet nogle enkelte. Vi maa ikke gennemføre Bestemmelserne for pludseligt, saaledes at vi paafører de andre Færdselsarter for store Bekostninger og Ulemper. Dette har været Hensigten baade med vort Ændringsforslag Nr. 5 og med vort Ønske om i nogen Grad at lempe Bestemmelserne i § 18.

Der siges, at Lygtetvangens Indførelse er en Betyggelse for Cyklister og for Hestekøretøjer; men før Automobilerne kom, var det ikke nødvendigt at have denne Betyggelse. Det er først blevet nødvendigt, efter at Automobilfærdselen er begyndt, og idet man ønsker at færdes i Automobiler med den størst mulige Fart paa vore Veje. Jo stærkere man ønsker at befærde Vejene med Automobiler, desto nødvendigeres det, at de andre betrygger sig; men man maa stadig erindre, at det er de andre, der faar Udgiften. Man maa dernæst ogsaa huske paa, at der er andre, som færdes paa vore Veje, end Cyklister og Hestekøretøjer. Jeg vil gøre det ærede 13de landstingsvalgte Medlem opmærksom paa, at vi har endnu paa Landet Folk, der færdes paa Vejene med Trækvogne; og vi har Folk, der færdes med Trækvogne; vi har ogsaa spadserende, Fodgængere. Hvis alle disse skal være betrygget, vil det jo næsten ogsaa være nødvendigt, at de paa en eller anden Maade skal bære en Lygte eller et Lys. Jeg vil egentlig tro, at det ærede Medlem burde have betænkt, før han sagde det, han udtalte før, at af Hensyn til Betyggelsen bør alle andre, som færdes paa Vejene paa en eller anden Maade, bære en Lygte eller et Lys, det vil i alt Fald være Konsekvensen af det ærede Medlems Udtalelser. Saa maatte baade Fodgængere og de, der færdes med Trækvogne eller Trillebøre, bebyrdes med Udgiften til Lysmærker eller Lyssignaler. Jeg tror dog